

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE ALEVİLİK

Peygamberimiz Hz. Muhammed (SAM) nasıl ki Kur'an-ın ahlakı ile ahlaklanmış ise,Hz.Ali'de küçüklüğünden beri Peygamberimizin ahlakı ile ahlaklanmış bir şahsiyettir.

Peygamber efendimizi namaz kılarken gördüğünde bunun ne olduğunu sormuş,namaz olduğunu öğrenerek küçük yaşından beri bir veya iki vakit peygamberimizden az olarak namazı sonuna kadar kılmış ve o yolda da vefat etmiştir.

İlk inanan dört kişiden birisidir.Şecaat kahramanı ve ilimde deryadır.Peygamberimiz onun hakkında:"Ben ilmin şehriyim,Ali onun kapısıdır."Yani ilim şehrine ancak Hz. Ali kapısıyla girilebilir.

İslam dininin bu zamana kadar gelmesinde temel olmuştur.

Peygamber efendimizle olan amca çocukluğu ile kalınmamış,bizzat rasulullah kızı Fatıma-tüz Zehra'yı ona vermiş akrabalık daha da pekişmiştir.

Fetih suresinin son ayetinde diğer üç halife gibi övülmüş,simasında secdenin eseri görülenlerden olarak vasıflanmıştır.

Diğer halifelerle birlikte aşere-i mübeşşereden olan bu zatlar hem Kur'anca hem de rasulullah tarafından sena ve övgüye mahzar olmuş şahsiyetlerdir.

Hz.Ali ve diğer sahabileri ne kadar da övmeye kalkışsak övmelerimiz ve ifadelerimiz sönük kalır,kendi sözlerimizi övmüş oluruz.

Peygamberimiz diğer halifelerle de hem manevi bağı kuvvetlendirmiş hem de maddi bağı kuvvetlendirerek akraba olmuşlardır.

Hz.Ömer kızı Hz.Hafsa-yı peygamberimize vermiş,peygamberimizin kayın pederi olmuştur.Hz.Ebubekir kızı Hz.Aişe-yi peygamberimize vermiş,oda peygamberimizin kayın pederi olmuştur.Hz.Ömer Hz.Ali-nin kızı Ümmü Gülsüm-le evlenmiş,Hz.Aliyi kendisine kayın peder yapmıştır.Peygamberimiz Hz.Osman-a iki kızını vermiş ve onların vefatı üzerine yine olsa yine de vereceğini söylemiştir.

Şimdi bu derece birbirlerine yakın ve yaklaşan bu zatların birbirlerini bilmemeleri,-haşa- kötü ise birbirlerine bu derece yakınlaşmak için akrabalık kurmaları neyin ifadesi olabilir?Başta peygamberimiz ve diğerlerinin ne göz yumması ne de küfürle itham edilen bu şahsiyetlere birbirlerinin kızlarını vermeleri düşünülemez.Bizler bile vereceğimiz bir kimsenin kafir olması bir yana,sefih ve değersiz bir kimse olsa acaba kızımızı verir miyiz?Bizim için bile söz konusu olmayan bir eksiklik onlar için hiç mi hiç mümkün olamaz.

Geçmişten Günümüze Alevilik

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Cumartesi, 25 Eylül 2010 16:50 -

Hız. Ali zamanında olan olayların temelinde yatan sebep içtihadî veya siyasidir.

Peygamberimiz kendisinden sonra hilafetin otuz yıl olacağını söylemiş, dört halife ve Hız.Hasan-ın altı aylık hilafetiyle otuz yıl sürmüştür.Kan dökülmemesi için Hız.Hasan kendi rızasıyla hilafetten ferâğat etmiştir.

Peygamberimiz hastalığının şiddetlenmesi üzerine mescide çıkamaz.Bunun üzerine imamete Hız.Ebubekiri imam olarak nasb eder.

Peygamberimizin vefatından sonra Müslümanlar bir yandan defin işleriyle uğraşırken, bu arada da hilafete kimin tayin edileceği hararetle konuşulur ve planlar yapılır.Öyle ki iş büyük bir patlak vermeye kadar gider.İslamdan önce olduğu gibi Medinede ki Evs ve Hazreç tekrar birbirlerine kılıç çekip eski düşmanlıklara dönme tehlikesine kadar varır.Ancak Müslümanların ittifakıyla ve tercihi ile Hız.Ebubekir seçilir.

Hız.Ebubekir peygamberimizin vefatından sonra gelerek yüzündeki örtüyü açar ve:"Mematında hayatın gibi ne güzel ya rasulallah-diyerek öpüp ağlar ve yüzünü örterek etraftakilere teselli verir.

Neticede Hız.Ebubekirin islamdan önce ve sonra da hep peygamberimiz ile beraber oluşu,hicretteki beraberliği,Kur'anca böyle tavsifi,rasulullahın onu imam tayin etmesi meseleleri ile ilk seçimle cumhur tarafından Hız.Ebubekir hilafete getirilir.

Hız.Ebubekir kendisinden sonrası için herhangi birisini tayin etmez.Ve Hız.Ömer seçilir.Hız.Ömer de şehid edilip vefat edeceği anda Müslümanlar tarafından oğlu Abdullahı tayin etmesi istenilince,bir evden bir şehid yeter,Müslümanlar kendi halifelerini kendileri seçsin diyerek herhangi bir kimseyi tayin etmez.

Üçüncü Halife olarak Hız.Osman seçilir.

Her üçünün hilafetinde de Hız.Ali onların kâdıl Kudat-ı yani baş hakimlik görevini yapar.Hız.Ebubekir halife olduğunda ikinci gün giderek onu tebrik eder.Hız.Ömer sefere çıkacağı zaman yerine Hız.Aliyi bıraktığında bunu kabul eder.Eğer aralarında bir problem olmuş olsa idi ya kabul etmez veya kabulden sonra çekilmez veya da onlara karşı baş kaldırırdı.Eğer bir haksızlık durumu söz konusu olmuş olsa idi böyle bir şahsiyetin haksızlığa karşı sessiz kalması düşünülemezdi.

Hız.Osmanın evinin etrafının çevrildiğini,Hız.Osmanın tehlikede olduğunu duyar duymaz Hız.Hasan ve Hüseyini göndererek korumalarını,muhafızlığını üstlenmelerini sağlar.Buna rağmen şehit edildiğini duyunca çocuklarını azarlayarak onları dövmeye kalkar.Ancak onların;isyancıların arkadan merdiven dayayarak içeri girip öldürdükleri özrünü beyan etmesi üzerine dövmekten vaz geçer.

Hız.Aişe ile yapılan Cemel vak'ası ve Hız. Muaviye ile yapılan Sıffin vak'aları bir içtihad neticesinde vuku bulmuş olmaktadır.Bu durumda da isabet eden Hız.Ali ve taraftarları iki sevab alırken,Hız.Aişe ve Muaviye taraftarları bir sevab almışlardır.Kesinlikle küfrü gerektirecek bir olay

Geçmişten Günümüze Alevilik

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Cumartesi, 25 Eylül 2010 16:50 -

değildir.Burada hem katil hem maktul ehli cennettir.

Evlilyalar silsilesinin başı olan Hz.Ali gibi bir şahsiyetin zahiren siyasette başarılı olamama gibi görülen husus,onun geçici dünya saltanatından ziyade,ebedi manevi saltanatın sultanı olduğundandır.

Hz.Aliye;neden kendisinden öncekilerin döneminde olmayan karışıklıkların kendi döneminde olduğunun sorulması üzerine şöyle demiştir:Onların döneminde bizler vardık,ancak bizim dönemimizde onlar yoktur.

Hz.Hüseyine kerbalada yapılan ciğer parçalayıcı durum tüm Müslümanları dağdar etmektedir.Yezidin zulmü tel'in edilmektedir.

Bugün yirmi kola ayrılmış olan Şiilik,Rafizilik ve Aleviliğin temelinde Yemenli bir Yahudi olan Abdullah bin Sebenin ekmiş olduğu Yahudilik tohumları bulunmaktadır. Bundandır ki Şiilikde de Yahudi inancı hakim durumdadır.

Peygamberimiz bir gün Hz.Aliye;Sende Hz.İsanın sureti var,demiştir.Nasıl ki Hz.İsaya bir kısım Yahudi düşman olup onu inkar ederken bir kısmı da ona ilah demiştir.

Hz.Aliye de Hakem olayından sonra,-Hüküm ancak Allahındır-diyen hariciler huruc edip Hz.Aliye düşmanlık besleyip onu tekfir ile inkar ederken,bir kısım şiaada Hz.Aliye ilahlık isnadında bulunmuştur.

Hz.Ali kendisine;Sen Allahsın,diyen Yahudi ve münafığı öldürmeye kalkınca kurnazlığından;Elbetteki Allahlar öldürür,diyerek,öldürülmekten kurtulmuş ve Hz.Ali onu sürmüştür.Bu olaylar ta o zamandan başlamıştır.

Bu güne kadar ehli sünnetin dışında gelen tüm hikayeler birer uydurmadır.Gerçek Kur'anın bu olmayıp Hz.Alinin yanındakidir,denilerek Hz.Ali gibi bir şahsiyete Kur'anı saklama iftirasında bulunmaktadırlar.İslamın en küçük bir meselesi için her şeyini feda eden bir insanın,islamın temeli olan Kur'anın yanlış olmasına ses çıkarmaması ve yanında olduğu söylenen Kur'anı çıkarmaması tam bir iftira ve onu tanımamaktır.

Bu konuda "Tezkiye-i ehl-i beyt"kitabını yazan H.Hilmi Işık şahit olduğu bir hatırayı şöyle anlatmaktadır:"Maarif meclisine gittiğim zamanlarda,Şiilerin birkaç sandık içinde,bir tefsirleri geldi.Basılmasına izin verilmedi.Sebebini sordular,şeriata uymayan bir yeri mi var,dediler.Evet,Hız.Alinin kafir olduğunu yazıyorsunuz,dedim.Hiddetinden gözleri döndü.Kızma!Dinle dedim:Başında yazılmış ki,Hız.Talha Hız.Aliye sordu ki,Hız.Osman Kur'anı kerimden yetmiş ayeti,Hız.Ömerde seksen ayeti çıkardı deniyor.Bu söz doğru mudur?Hız.Ali,evet doğrudur dedi.Hız.Talha yine sordu ki,değişmemiş olan Mushaf sende imiş,öyle mi?Hız.Ali,evet bendedir.Hem de bu Kur'anın iki katı bende var,dedi.Sende bulunan Kur'anı Müslümanlara göstermiyecek misin?dediler.Eğer Ebubekir yerine,beni halife yapsalardı verirdim.Bana biat etmedikleri için,vermiyeceğim ve vasiyet edip,kıyamete kadar evladımın elinde gizli kalsın diyeceğim,buyurdu.

Geçmişten Günümüze Alevilik

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Cumartesi, 25 Eylül 2010 16:50 -

Tefsirinizde böyle yazıyor.Senden Allah rızası için soruyorum ki,Yehudiler,Tevrattaki Muhammed aleyhisselamı bildiren yirmi ayeti sakladıkları için,Allahu taala Kur'anı Kerimde bunların kafir olduklarını bildiriyor.(Ayetlerimi saklayandan daha zalim,daha çok kafir olur mu?) buyuruyor.Hz.Ali (RA) Kur'anı Kerimin iki mislini salkıyarak üç binden fazla ayeti kerimeyi saklamış oluyor.Bu yazınız ile,Allahın arslanını daha zalim,daha kafir yapmış olmuyor musunuz?Allah için,buna doğru cevap ver,dedim.

Şaşırp kalıp,bir cevap veremedi.Ben ne şii,ne de Sünni değilim.Ben Masonum,dedi.”[1]

Eğer sadece şii olanlar Müslüman olup cennete girecekse,sekiz katlı cennet acaba onlara çok değil mi?

Bu konuda Rafizi olanlar ifrat durumdadırlar.Hadisde:”Benden sonra,rafizi denilen kimseler meydana çıkacak.Onlara rastlarsanız,öldürünüz.Çünkü onlar,müşriktir.Ali bunların alameti nedir?diye sordu.Onlar,sana aşırı bağlılık gösterecek,sende bulunmayan şeyleri,sana söyleyeceklerdir.Kendilerinden önce gelen din büyüklerini kötüleyeceklerdir.”(Darekutni)

Bugün başta İran olmak üzere Hz.Aliye olan muhabbet,Hz.Ebubekir ve Hz.Ömere olan düşmanlıktan kaynaklanmaktadır.

İslamın çıktığı dönemde dünyada iki süper devlet bulunmakta idi.Biri Sasani imparatorluğu yani İran,diğeri ise Bizans idi.Hz.Ömer bunların bu saltanatını Sa'd bin ebi Vakkas komutasındaki ordu ile yerle bir etti.Adeta onun kinini Hz.Aliye muhabbetle gerçekte ise onlara düşmanlıkla sürdürmektedirler.

Şiiliğin yayılmasında 45 yaşında ölen Şah İsmailin büyük katkısı olmuştur.Ancak Şiiliğin anadoluya önemli çapta yayılmasını ise Yavuz Sultan Selim engellemiştir.

Şii alimlerinin iddiaları delil ve kaynaktan ziyade yoruma dayanmaktadır.Görüşleri mesnedsizdir.

Ancak nasılki bir Sünni,Sünni olduğunu söylediği halde Sünnilikten uzaksa,bir şii ve özellikle alevi de Hz.Aliyi sevdiğini söylediği halde onun yolundan uzak bir yaşantı içerisindedir.

Zira namazda en fazla itina gösteren ve bu önemli yolda ölen odur.Onu sevenlerinde kendilerini o yola adanmaları gerekirken,nefsi bir fetva ile o namazda öldürüldüğü için kılmadıklarını söylemektedirler.Acaba yemek yerken veya su içerken öldürülmüş olsa idi bu insanlar bunu yapmıyacaklar mı idi?

HZ.Ali;Bir denize bir damla içki düşse,orası kurusa,ot yeşerse,o otu bir koyun yese,ben onun sütünü içmem,etini yemem,diyeni bu zatın haramdan kaçışı nerede,onu sevdiğini söyleyenlerin durumu nerede?

Kişi sevdiğiyle beraberdir.Onu sevenin onunla beraber ve onun gibi olması veya ona benzemesi gerekir.

Ancak son dönemlerde Sünniler ile Alevilerin arasındaki köprüler siyasetin önderliğinde ortadan

Geçmişten Günümüze Alevilik

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Cumartesi, 25 Eylül 2010 16:50 -

kaldırıldı,aradaki buzlanmalar arttırılmış,sonuçta düşmanlığa vardiirilmaya çalışılmıştır.İç ve dış tahrikler sonucu menfiliklere pirim verilmiştir.

Buna rağmen alt vatandaş yönünde pek önemli problem olmamakta,anlaşma,konuşma hatta akrabalık bağları bile tesis edilmektedir.

Bu soğukluğun giderilmesi,iletişim ve yakınlığın sağlanarak ortak noktalarda birleşilmesi ve anlaşılması gerekmektedir.Gayrı müslümlerle anlaşılan bir müslümanın bir çok noktalarda birliği olan insanlarla anlaşamaması düşünülemez.

Gerek halk seviyesinde gerekse de alimler seviyesinde buluşulması gerekir.

Caferiler bu noktada biraz daha ılımlı bir yol izlemektedirler.Deliller serdedilmeli,meselelere insafla yaklaşılmalıdır.

Caferiler namazı üç vakit olarak kılmalarını,Hud.114.ayete ve İsra.78.ayete dayandırırılar.Ancak bununla beraber onlar içinde efdal olan namazın kendi vakitleri olan beş vakit içerisinde kılınması,üç vakitte kılınmasının bir kolaylıktan dolayı tercih edildiğini ve ağırlık kazandığını ifade etmektedirler.Tıpkı bizde sadece hacda yapılan cem-i takdim ve tehir onlarda tüm zamanlarda delil olarak alınmaktadır.

Caferiler secde de alınlarını koydukları toprak cinsinden bir şeyi yanlarında bulundurmaları tamamen yoruma dayalı bir uygulamadır.Rasulullahın alınını toprak üzerine koyup secde etmesi,yerin sertliğinin hissedilmesi amacıyla olup,alna toprağın doğrudan teması şart değildir.Zira kendilerinin de ifade ettiği gibi Rasulullah hasır üzerine de secde etmiştir.O ise toprak değil.Belki yorumla,o da topraktan oluşmuştur diyerek tekellüflü bir tevil içerisinde girilmiş olur.

Bir delil olarakta: "Hişam bin Hakem diyor; ben Hz. İmam Sadık (a.s)'a nelerin üzerine secde etmenin caiz olduğunu sorduğumda, İmam (a.s) şu cevabı verdi: "Secde sadece yere ve yenilen ve giyilenleri hariç, yerden bitenlerin üzerine caizdir." Ben: "Fedan olayım, bunun sebebi nedir?" dedim. Hazret şöyle buyurdu: "Çünkü secde etmek Allah karşısında huzu etmek ve küçülmek demektir. Bu yüzden de yenilecek ve giyilecek şeyler üzerine secde etmek doğru değildir. Zira dünya oğulları, (düşkünleri) yedikleri ve giydikleri şeylerin kullarıdır. Halbuki secde eden, secde anında Allah'a kulluk etmektedir. Dolayısıyla da ona secde halinde dünyaya aldanmış olan dünya uşaklarının mabudu olan şeylerin üzerine alınını koyması doğru olmaz. Alınını yere koyması ise daha efdaldir. Çünkü bu, Allah'a karşı tevazu ve küçüklüğünü göstermek için daha uygundur." [2]

Aleviler kendilerini kendi sitelerinde şöyle tanımlarlar,belki de öyle görünmek isteyen birkaç kişi tarafından:"

"Alevilik nedir, Aleviler kimlerdir?

Alevilik çeşitli ve farklı kültürlerden, dinlerden, inançlardan aldığı öğeleri sentezleyerek bünyesine alarak orjinal bir öğreti yaratmıştır. Alevilikte Hıristiyanlık'tan, İslamiyet'ten,

Geçmişten Günümüze Alevilik

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Cumartesi, 25 Eylül 2010 16:50 -

Budizim'den, Mani inancından, Zerdüşlük'ten, Anadolu'nun yerli inançlarından vb. unsurlar görülür. Düşünüldüğünün tersine Alevilik İslamiyet'ten farkı, onun şartlarına, olmazsa olmazlarına uzak duran bir felsefedir.

Alevilik; insanı merkezine koyan (insanı merkez alan) Anadolu'ya özgü eşi benzeri olmayan bir felsefe, bir inanç, bir yaşam biçimi, bir kültür, bir öğreti ve hatta bunların tümünü de aşan bir toplumsal olgudur.“

“Alevi öğretisinin temelini insan sevgisi yani hümanizm oluştur. Aleviler insanda tanrısal özellikler görürler. Onlara göre insan tanrının yeryüzündeki yansımasıdır. İnsana gösterilecek sevgi ve saygı yeryüzündeki her türlü ibadetten daha değerlidir. İnsana değer verilmelidir çünkü insan dünyadaki her şeyin yaratıcısıdır. İnsan yaratan ve yaşatandır. Hümanizm, insan sevgisi temelinde tüm “kerametlerin/ mucizelerin” insanda olduğuna inanır. Bunu “her ne arar isen insanda ara” özdeyişiyle dile getirir.”

“Alevilik dogmatik ve bağnaz değildir. Aleviler kuralcı ve biçimciliği reddederler. Öze, önem verirler. Diğer dinlerde, inançlarda olan, insan yaşamının her alanına müdahale eden kendileri dışında “doğruyu” görmeyen katı donuk yaklaşımları Alevilikte bulamazsınız. Dogmatizme karşı, bilimden yana, insan aklının ve iradesinin özgürlüğüne inanırlar.”

“Alevilikte bir söz vardır: “Zaman sana uymuyorsa sen zamana uy!”

“Alevi öğretisinde “72 millete bir nazarla bakmak” ilkesi esastır.”(www. aleviyol. com)

-Haksız olarak Osmanlıya saldırılmakta,kendi menfilikleri setredilmektedir.

-1950'de başlayan dini solumaya adeta tahammül edilememektedir.

- Aleviler için sürekli canlı tutacak bazı kibleler,onu sloganlayacak ve devam ettirip arkasında bir çoklarını sürükleyecek oyunlar hep pazarlanmaktadır.Tıpkı Dersim ve Sivas olayları gibi.Gündemde tutmak için sürekli kızdırılıp pişirilmekte,kinler canlı tutulmaktadır.-Gelin canlar kardeş olalım-sözünün yerini düşman olalım almaktadır.

Alevilerdeki inanç ve yaşayışta farklı farklıdır.Sünni gibi yaşayanından,sünni dışı yaşayanına kadar hepsi mevcuttur.

Alevilerin gerçek kimliklerinin gösterilmesi ve onlara öğretilmesi gerekir.Tıpkı sünni olduğunu söyleyenlerin,sünnet dışı yaşamaları gibi...

Bu konuda Bediüzzaman şu açıklamalarda bulunur:

“Evet çoklar var ki, büyüklerine ve müridlerine itimad edip tenbellik eder. Hattâ bazan, "Namazımız kılınmış" der. (Bir kısım Alevîler gibi)...”[3]

“ Sevad-ı a'zama ittiba edilmeli. Ekseriyete ve sevad-ı a'zama dayandığı zaman, lâkayd Emevîlik, en nihayet Ehl-i Sünnet cemaatine girdi. Adedce ekalliyette kalan salabetli Alevîlik, en

Geçmişten Günümüze Alevilik

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Cumartesi, 25 Eylül 2010 16:50 -

nihayet az bir kısmı Râfızîliğe dayandı.”[4]

“Herşeyin ifrat ve tefriti iyi değildir. İstikamet ise hadd-i vasattır ki, Ehl-i Sünnet Ve Cemaat onu ihtiyar etmiş.

...Belki Ehl-i Sünnet, Alevîlerden ziyade Hazret-i Ali'nin (R.A.) taraftarlarıdır. Bütün hutbelerinde, dualarında Hazret-i Ali'yi (R.A.) lâıyk olduğu sena

ile zikrediyorlar. Hususan ekseriyet-i mutlaka ile Ehl-i Sünnet Ve Cemaat mezhebinde olan evliya ve asfiya, onu mürşid ve şah-ı velayet biliyorlar. Alevîler, hem Alevîlerin hem Ehl-i Sünnetin adavetine istihkak kesbeden Haricîleri ve mülhidleri bırakıp, ehl-i hakka karşı cephe almamalıdır. Hattâ bir kısım Alevîler, Ehl-i Sünnetin inadına sünneti terk ediyorlar.”[5]

“Ey ehl-i hak olan Ehl-i Sünnet ve Cemaat! Ve ey Âl-i Beytin muhabbetini meslek ittihaz eden Alevîler! Çabuk bu manasız ve hakikatsiz, haksız, zararlı olan nizamı aranızdan kaldırınız. Yoksa şimdiki kuvvetli bir surette hükmeyleyen zındık cereyanı, birinizi diğeri aleyhinde âlet edip ezmesinde istimal edecek. Bunu mağlub ettikten sonra, o âleti de kıracak. Siz ehl-i tevhid olduğunuzdan uhuvveti ve ittihadı emreden yüzer esaslı rabıta-i kudsiye mabeyninizde varken, iftirakı iktiza eden cüz'î mes'eleleri bırakmak elzemdir.”[6]

"Münafık öldükten sonra namazı kılınmaz" mealindeki âyet, o zamandaki ihbar-ı İlahî ile bilinen kat'î münafıklar demektir. Yoksa zan ile, şübhe ile, münafık deyip namaz kılmamak olmaz. Madem "Lâ ilahe illallah" der, ehl-i kıbledir. Sarih küfür söylemese veyahut tövbe etse, namazı kılınabilir. O Aliköy'de Alevîler çok olduğunu ve bir kısmı Râfızîliğe kadar gidebilmesi nazarıyla, onların en fenası da, münafık hakikatına dâhil olmamak lâzım gelir. Çünkü münafık itikadsızdır, kalbsizdir ve vicdansızdır, Peygamber (A.S.M.) aleyhindedir. (Şimdiki bazı zındıklar gibi.) Alevî ve Şîîlerin müfritleri ise; değil Peygamber (A.S.M.) aleyhinde, belki Âl-i Beyt'in muhabbetinden, ifratkârane muhabbet besliyorlar. Münafıkların tefritlerine mukabil, bunlar ifrat ediyorlar. Hadd-i Şeriattan çıktıkları vakit, münafık değil ehl-i bid'a oluyorlar, fâsık oluyorlar; zındıkaya girmiyorlar. Hazret-i Ali Radıyallahü Anh yirmi sene hürmet ettiği ve onlara şeyhülislâm mertebesinde onların hükmünü kabul ettiği Ebu Bekir, Ömer, Osman (Radıyallahü Anhüm)e ilişmeseler, Hazret-i Ali Radıyallahü Anh o üç halifeye hürmet ettiği gibi, onlar da hürmet etseler, farz namazını kılsalar yeter.

Hem madem Risale-i Nur şakirdlerinin en büyük üstadı, Peygamber'den (A.S.M.) sonra Celcelutiye'nin şهادetiyle İmam-ı Ali Radıyallahü Anhu'dur; onun muhabbetini dava eden Şîîler, Alevîler, Risale-i Nur'un derslerini Sünnîlerden ziyade dinlemeseler, Âl-i Beyt'e muhabbet davaları yanlış olur. Zâten kaç sene evvel, o Alevî köyünde üç Ali'nin himmetiyle masumlar Risale-i Nur'u şevk ile yazmalarını işittim. Hattâ o zamanda, o köyü de duama dâhil etmiştim. İnşâallah yine orada imam olmak istenilen kardeşimiz Ali'nin himmetiyle ve Hâfız Ali'nin (R.H.) vârisi Küçük Ali gibi kardeşlerimizin gayretiyle, onların hakkındaki dualarım boş gitmeyecek; o köydeki iki kısım Sünnî, Alevî ittifak edecek.”[7]

“Galib kardeşimiz Alevîler içinde Kadirî, Şazelî, Rûfaî Tarîkatlarının bir hülâsasını Sünnet-i Seniye dairesinde Hulefa-yı Raşidîn, Aşere-i Mübeşşere'ye ilişmemek şartıyla muhabbet-i Âl-i Beyt dairesinde bir tarîkat dersi vermesini düşünüyor. Hakikat namına ve imanı kurtarmak ve

Geçmişten Günümüze Alevilik

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Cumartesi, 25 Eylül 2010 16:50 -

bid'alardan muhafaza etmek hesabına ehemmiyetli üç-dört faidesi var:

Birincisi: Alevîleri başka fena cereyanlara kaptırmamak ve müfrit Râfızîlik ve siyasî Bektaşîlikten [8]bir derece muhafaza etmek için ehemmiyetli faidesi var.

İkincisi: Hubb-u Ehl-i Beyt'i meslek yapan Alevîler ne kadar ifrat da etse, Râfızî de olsa; zındıkaya, küfr-ü mutlaka girmez. Çünkü muhabbet-i Âl-i Beyt ruhunda esas oldukça, Peygamber ve Âl-i Beyt'in adavetini tazammun eden küfr-ü mutlaka girmezler. İslâmiyete o muhabbet vasıtasıyla şiddetli bağlanıyorlar. Böylelerini daire-i sünnete tarîkat namına çekmek, büyük bir faidedir.

Hem bu zamanda, ehl-i imanın vahdetine çok zarar veren bazı siyasî cereyanlar Alevîlerin fitrî fedakârlıklarından istifade edip kendilerine âlet etmemek için Nur dairesine çekmek büyük bir maslahattır. Madem Nur şakirdlerinin üstadı İmam-ı Ali'dir (R.A.) ve Nur'un mesleğinde hubb-u Âl-i Beyt esastır, elbette hakikî Alevîler kemal-i iştiyakla o daireye girmeleri gerektir.”[9]

“İşte; şimdi gizli münafıklar, Vehhâbîlik damariyle, en ziyade İslâmiyet'i ve hakikat-ı Kur'aniyeyi muhafazaya me'mur ve mükellef olan bir kısım hocaları elde edip, ehl-i hakikatı Alevîlikle ittiham etmekle birbiri aleyhinde istimal ederek, dehşetli bir darbeyi İslâmiyet'e vurmağa çalışanlar meydanda geziyorlar.”[10]

“Lâkayd Emevîlik nihayet Sünnet Cemaate, salabetli Alevîlik nihayet Râfızîliğe dayandı.”[11]

BEN BİR ALEVİYDİM

(Alevi bir öğretmenin hatırası)

Genelde herkes ailesinin dini üzeredir.Ben de bir alevi ailesinde dünyaya geldim.Otomatikman bir alevi olmuş oldum.

Okumayı seven bir kimse idim.Okudum ve ilk okul öğretmeni oldum.Bir müddet sonra tayinim Bitlis'e çıktı.Çok korkmuştum.Kürtlerin içerisine nasıl gidecektim!Eğer benim birde alevi olduğumu öğrenirlerse halim ne olurdu?

Bu düşünceler içerisinde iken,çok sevdiğim Hasan Sabbah'ı rüyamda,bir uçağın içerisinde o ve ben olduğumuz halde Bitlis'e doğru gidiyorduk.

Bu bana bir işaret oldu.Artık rahatlıkla gidebilirdim.Gönlüm rahatlamıştı.

Hanımım oruç tutuyordu ama ben tutmuyordum.Tutamazdım da..çünkü aleviydim!tutmamam gerekiyormuş!..öyle diyor dedelerimiz...

Geçmişten Günümüze Alevilik

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Cumartesi, 25 Eylül 2010 16:50 -

Küçük de bir çocuğumuz vardı.Buna her gün süt gerekmektedir.Çünkü annesinin sütü yoktu.Komşumuz olan imam efendi,sağ olsun devamlı bize yakınlık gösteriyor,süt gönderiyor hatta para bile almıyordu.

Bu hoca efendinin göstermiş olduğu bu müsbet hareket,bende büyük etki yaptı.

Bir gün hanım;-Bey!Bu hoca efendi bize bu kadar iyilikte bulundu,bari hiç olmazsa sen de arada bir camiye namaz kılmaya git,bir görün...

Ben de namaz kılmasını bilmediğimi söyledim.

Hanım ise bana,onların yaptığı gibi yapmamı söyledi.

Eni sonu gittim gittim..zorda olsa haftada bir iki sefer tepkileri de üzerime çekmemek hem de minnet borcumu ödemek için gidiyordum.

Bir ara çarşıya çıktığımda gizlice bir kitapçı dükkanına gidip,resimli bir namaz hocası aldım.Böylece namazın kılınışını daha iyi öğrenmeye başladım.

Bir gün yine namazdan çıktığımda hoca efendi elimden tutarak;Hoca,bugün bize gideceğiz,diyerek beni evine götürdü.

Bana bir kitap okudu.Çok hoşuma gitmiş,beni çok etkilemişti.

Sohbet sonrası ayrılırken kitabı vermesini istedim,bir niyetim de içerisinde bazı eksiklikleri bulup tesbit ederek,hocaya itirazda bulunmaktı.

Yanıma kağıt kalem koyup okumaya başladım.Bir kitap,iki kitap,üç kitap derken,hiç birisinde bir eksiklik ve itiraz edecek bir nokta bulamamıştım.

Bu kitablara Bediüzzaman Said Nursi'nin Risale-i Nur eserleri idi.

Gün be gün kendimde bazı değişikliklerin farkına varıyordum.Artık namazı sürekli kılmaya karar verdim.

Bir Cuma günü camiye gittiğimde hocanın hutbesinin konusu aleviler olmasından dolayı,hoca Alevileri atıp tutuyordu.Dikkatimi çekerek dinlemiş ancak rahatsız olmamıştım.

Namaz sonu herkes çıkmış,bir hoca bir de ben kalmıştık.O zamana kadar kimse benim alevi olduğumu bilmiyordu.

Hocaya dönerek;Hocam,ben de aleviyim,der demez şaşırın hoca,Öyle mi?deyip ağlamaya başladı.Ben ise kendisine;Hocam,bu söyledikleriniz daha onda biri bile değil,dediysem de,hoca çok üzülmüştü.

Yaz tatilinde memleketime gitmedim,orada kalıp Kur'an-ı Kerim'i öğrenmeye başladım.Artık

Geçmişten Günümüze Alevilik

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Cumartesi, 25 Eylül 2010 16:50 -

ben ve hanım beş vakit namazımızı kılıyorduk.

Babam gil bizi arayıp,gitmeme sebebini sorduklarında da;yolun uzak oluşu bahanesini öne sürerek geçiştirmeye çalışıyorduk.

İki yıl kadar sonraydı.Babam bize gelmişti.Hanımı önceden tenbihleyerek;sofrayı kurmasını,benim sofraya biraz geç geleceğimi,eğer babam sorarsa özellikle namaz kıldığımı söylemesini planlamıştım.

Aynı planımız üzere babam beni sormuş,aynı cevabı alınca sofradan çekilerek,ısrarla yemek yemiyeceğini söylemeye başlamış.Benimde çok ısrarlarım rağmen yememekte kararlıydı.Ben rahatça yemeğimi yemeye başladım.Yemeğini bitiren hanıma da;Namazı geçirmemesini,hemen kalkıp kılmasını tenbihledim.Bununla da ayrı bir şok olmuştu babam...

Buna rağmen Kırk gün bizde kalan babama kitap okuyor,açıklamalarda bulunuyordum.Ve nihayet babamda namaza başlamıştı.

Ancak köye dönen babamı akrabalar ve çevre sıkıştırarak tekrar namazı bıraktırmışlardı.

Bir yıl sonraki yaz tatilinde artık köye gitmemin,orada bu gerçekleri anlatmamın zamanı gelmişti.

Köyün gençlerini toplayıp onlarla sohbetler düzenledim.Gün be gün gelişmeler oluyordu.

Benim bu durumuma öfkelenen özellikle bir kısım yaşlılar sırf benim için İzmir'den üç tane dede getirttiler.Beni tekrar eski durumuma döndürmek istiyorlardı.Ancak böyle bir toplantıya köyün aydın ve kültürlü kimselerinin de katılmaları şartıyla kabul ettim.Öyle de oldu.

Bunlar Kur'an-ın 32 cüz olduğunu,iki cüz'ün eksik olduğunu söylüyorlardı.

Bende kendilerine;Öyleyse çıkarın,ortaya koyun o iki cüz'ü,madem varsa neden göstermiyorsunuz?Madem gösteremiyorsunuz,o halde bu 30 cüz'ü kabul edin!

Ancak bunlar bu iki cüz'ün Hz.Ali ile ilgili olduğu için çıkarılmış olduğu kanaatine varmakta ve öyle bir inanca zorlanmakta idiler.

Gençler ise onların tutarsız ifadelerine itibar etmeyip,benden taraf oldular.

Dedelerle de bir netice alamamışlardı.Fakat ben on'dan fazla gencin namaza başlamasıyla bir netice almıştım.

Bende yeni bir kanaat oluştu;Artık köye gelmeliydim.

Ve nihayet köyüme olmasa da,köyümüze yakın Sünni bir köye tayinimi yaptırmıştım.Hafta sonları köye gidiyor,gençlerle ilgileniyordum.Gözle görülür büyük bir gelişme oluyordu.

Geçmişten Günümüze Alevilik

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Cumartesi, 25 Eylül 2010 16:50 -

Ancak her hayırlı işin bir muzır manisi olduğu gibi,bizim bu gayretimizin de muzır manisi olmuş,12 Eylül ihtilali olmuştu.

Bir çok yerleri aradıkları gibi,bizi de aradılar.Kitaplardan dolayı suçlu bulunarak sürgüne yollandım.

Sürgün benim için bir terfi,tarlanın sürülmesi gibi olmuştu.Kendimi bulmuş,kafa dengi insanlarla karşılaşmışım.Şimdilik çevremden uzaklaşmışım.

Belki herkesi bağlamasa da,öyle cahilane hareketler oluyordu ki,Rusya'da bile benzeri yapılmıyordu.

Bazen dedeler geliyor,iki dem diye bir fasıl yapıyorlardı.

Birinci demde evli bekâr herkesi topluyorlardı.Onlarla adeta bir ayin ve oyun yapıyorlardı.

İkinci dem de ise sadece evli erkek ve kadınları topluyor,evli erkek ve kadınların serçe parmaklarını tutarak;sen şu erkekle,sen şu kadınla –farz bir emir gibi- yatma şartını koşuyorlardı.Bacı kardeş gibi olacaksınız,diyorlardı.

Saf ve masum olanlar,o kadın ve erkekle sırt sırta yatarken,açık gözlü görünenler güzel olan kadınları seçiyor ve onlarla sabahlayıp yatıyorlardı.Bu durum da kesinlikle dışarıya sızdırılmıyordu.

Biz Hz.Ali'yi seviyoruz diye iddia ediyoruz fakat asla onun yaşantısıyla ilgisi olmayan bir hayat içerisinde hayatımızı sürdürüyorduk.

Şu anda yurt dışında olan alevi bir arkadaşım da anlatmıştı;Kendisinin rafizi olduğunu,hristiyanlar gibi Hz.Ali'ye Allah dediklerini,öyle kabul ettiklerini ve bu durumda kendisi gibi bir çoklarının olup,ancak kendisinin Risale-i Nur'ları okuyarak kurtulmuş olduğunu anlatmıştı.

Sünniler islamiyeti bilmiyorsa,aleviler hiç bilmiyordu.

Veya yanlış telkinlerde sürekli kindar bir ortamda canlı tutuluyorlar.

Hepsi öylemiydi?Elbette değil.Aleviler Sünnileri,Sünnilerde Alevileri gerektiği gibi tanımıyorlar adeta tanımalarına müsaade edimiyordu.Sürekli çarpışmalı ortamlar oluşturuluyordu.

Bir gün Sünni arkadaşlar içerisinde konuşurken,Alevilerin sünnetsiz olduklarından bahsetti,alevi olan diğer bir arkadaşımız ona karşı;çıkarpıp göstereyim mi?dedi.

Bu gibi hoş olmayan şeyler az değil.

Adeta birbirimizi kulaktan duyduğumuz sözlerle tanıyor ve tanıdığımız gibi de görmek istiyoruz.

Geçmişten Günümüze Alevilik

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Cumartesi, 25 Eylül 2010 16:50 -

Diyalog ve iletişim eksikliği ciddi boyutta mevcut.

Birkaç Sünni arkadaştan işitmiştim;Dedeleri zamanında Sünniler ile aleviler birbirlerine gider gelirler,samimilik ve dostluklarını devam ettirirlerdi.

Özellikle siyasetin açtığı yara ile bu yakınlık bir çok uçurumların açılmasına neden olmuştur.

Düşünemiyoruz ki;eğer babamız,bir büyüğümüz,çok sevdiğimiz birisi eğer yemek yerken öldürülmüş olsa,kesinlikle bizde yemek yemeyeceğiz mi deriz?Yoksa,madem o bu yemeği yerken öldü,severdi,bizde bunun gibi yapalım,bunu yiyelim veya normal olarak yemeye devam edelim derdik.

Hakeza,kitap okurken öldürülse idi,bizde o halde ve o yolda okumayalım demeyiz.

Hz.Ali madem ki şerefli bir görev olan namaz yolunda öldürülmüş,bizde aynı yolda ölünceye dek kılalım ve o yolda ölelim dememiz gerekmez mi?

Hz.Ali ki;Eğer bir denize bir damla içki düşse,orası kuruyup ekin olsa,o ekini bir koyun gibi hayvan yese onun etini yemem,sütünü içmem veya ekilse,ekmek olsa ben o ekmekten yemem,diyecek kadar içkiden kaçarken,teamüllere baktığımızda tersi durumlarla karşılaşmaktayız.

Her üç din mensubları da kendilerini kurtaracak bir mehdi ve Mesih beklemekteler.Böyle bir kurtarıcıyı beklemek elbette bizim de hakkımız vede ihtiyacımızdır.

Öyle inanıyorum ve iman ediyorum ki;Ana ve baba tarafından Hz.Ali'nin torunu olan Bediüzzaman Said Nursi ve onun Risale-i Nur eserleri biz aleviler için bir kurtuluş vesilesi ve bir kurtarıcı olacaktır.

Beni kurtaran bu hakikatlar,inşallah onları da kurtaracaktır.Yeter ki bir an evvel ulaştırılsın ve anlatılsın...

Zira bu insanlar asla hristiyan ve Yahudilerden daha azgın kişiler değillerdir.Onlar islama girip islami yayarken,neden bizler uzak kalalım???

Bize uzanacak bir eli ihtiyacımız var ve o eli bekliyoruz.

Rahmeti ilâhiyyeden ümid vâırız.

Bu aynı zamanda kulak verilmesi gereken bir feryattır...

Mehmet ÖZÇELİK

11-12-2002

Geçmişten Günümüze Alevilik

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.
Cumartesi, 25 Eylül 2010 16:50 -

[1] İslama hizmet.H.H.Işık.sh.64.

[2] Bihar-ül Envar c. 82 s. 147.

[3] Sözler.413.

[4] Mektubat.475.

[5] Lemalar.25-26.

[6] Lemalar.26,Emirdağ Lahikası.1/205.

[7] Emirdağ Lahikası.1/78-79.

[8] BEKTAŞİLER:Alevilikten esinlenmesine karşın kendilerini İslamdan ayrı düşünmediler. Tarikat izlenimini uyandırdılar. (Aşık, talip, muhip, derviş, baba halife, dede babalık aşamaları vardır.)7 halifeleri vardır. Hacı Bektaş yolunun öğrencilerinden olup da dergah ve tekkelerde hizmet edenlere derviş denir. Nikah birdir. Evlenen yoldan düşer. Cenazeleri Sünniler gibi kaldırırılar. Cenazeyi din büyükleri kaldırır. Sazsız semah okunur. Hıdır kurbanı ve orucu 11 Şubat'ta başlar, 4 hafta sürer. 12 gün Muharrem orucu tutulur. Tek namaz(oturduğun yerde), dik namaz(cenaze namazı), halk namazı(kırklar namazı) vardır arka arkaya kılınan namaz makbul değildir. Güneş bir nurdur. Güneş Muhammed, ay Ali'dir."(ANADOLU VE BALKANLARDA ALEVİ YERLEŞMESİ. Yazar : Nejat BİRDOGAN)

[9] Emirdağ Lahikası.1/241-242.

[10] Tarihçe-i Hayat.501.

[11] Sünuhat-Tülüat-İşarat.21.